

Ürdün'de Su Sorunu: Çözüm Nedir?

Bu kitapçık **Hizb-ut Tahrir** tarafından
yayınlanmıştır

H. Şevvâl 1419 / M. Ocak 1999

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ
شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ (10) يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ
وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

**Gökten suyu indiren
O'dur. Ondan hem size içecek
vardır, hem de hayvanlarınızı
otlatacağınız bitkiler. (10) (Allah) su
sayesinde sizin için ekinler,
zeytinler, hurmalar, üzüm ve
diğer meyvelerin hepsinden bitirir.
İşte bunlarda tefekkür eden bir
toplum için bir delîl, ibret vardır."**

[en-Nahl 10-11]

İçindekiler

Açılış Âyeti

İçindekiler

Önsöz

Ürdün'deki Su Sorununun Hakikati Nedir?

Suların Ürdün'ün Siyâsî Konumu ile Alâkası

Yahudiler, Bölgenin Sularına Nasıl Hükümrân Oldular?

Vâdi Arabe Anlaşması'nda Sular Eki

ed-Deysî Havzası

Yahudilerin Su Hırsızlığı

Ürdün Hükümeti Su Kirliliği Sorununu Gerçekten Çözdü mü?

Yerüstü Sularının Havzalara Göre Dağılımı ve Kaynakları

Yeraltı Sularının Havzalara Göre Dağılımı ve Havza Sularının Kalitesi

Ürdün'de İnsanların Su İhtiyacı

Su, Stratejik ve Hayatî Bir Meseledir

Müslümanlara Bir Nîdâ

1998 yılı yazında, Ürdün'de ve bilhassa başkent Amman'da insanlar, içme sularının kirli ve kısıtlı olması nedeniyle her sene çektikleri zorlukları aşan şiddetli krizin sıkıntısını yaşadılar. Bunun üzerine Ürdün'deki yetkililer, kirlilik nedeninin filtre cihazlarındaki arızalardan ve bazı memurların görevlerini yapmadaki ihmâllerden kaynaklandığını iddia ettiler.

Her zamanki gibi devlet, bu arızaların ve ihmâllerin sorumluluğunu yüklemek üzere kurban edeceği birilerini aramaya başladı. Ardından mevcut hükümet görevden alınıp yerine başka bir hükümet getirildiyse de sorun varlığını sürdürdü, içme sularının elverişli ve yeterli olup olmadığı hakkında farklı açıklamalar ve çelişkili bilgiler gelmeye başladı. Onların bu durumu karşısında insanlar hayretler içinde kaldılar. Suların içmeye elverişli hale geldiğini iddia eden Sağlık ve Su İşleri bakanlarına mı inanılmalı, yoksa Kraliyet Bilim Kurulu'nun laboratuvar testleri sonucunda Zeyy Tesisi'nden çıkan sularda mantar bulunduğundan, Ürdün tarafından konulmuş standart koşullar kapsamına girmediğini açığa çıkaran test ve tahlillere mi inanılmalı?

Ürdün'deki Su Sorununun Hakîkati Nedir?

Ürdün'deki su sorunu, Ürdün ve Ürdün dışındaki Müslümanların sıkıntısını çektiği pek çok sorundan yalnızca biridir. Aslında bu sorunlar, Kâfirlerin **Hilâfet Devleti'**ni yıkması, onu birçok kıytırık devletçiklere parçalaması ve başlarına Ümmet'in maslahatlarını gözetmeyen yöneticiler dikmesiyle ortaya çıkan siyâsî bir sorundur. Zîra Müslümanların devleti, sularının ve servetlerinin tüm fertlerine yettiği ve herkesin ihtiyacından fazlasıyla faydalandığı tek bir devlet iken, artık kendilerine has sınırları, suları ve servetleri bulunan parçalanmış devletler ve dağılmış devletçikler haline geldiler. İşte Ürdün'deki su sorunu, tam anlamıyla bu sorunlardan biridir ve esasen Ürdün'ün bir varlık olarak doğuşu, yönetim nizâmı ve yöneticilerinin Yahudilerle ilişkileri ile alâkalı siyâsî bir sorundur. Zîra Ürdün yönetimi, halkı için gerekli ve elverişli suları temin etme görevlerini yerine getirmemektedir. Bu ise Ürdün'deki suların yetersizliğinden ötürü değildir, bilakis bu yönetimin, İngiliz projelerinden başlayıp Amerikan Johnston Projesi ile devam eden ve Yahudiler ile yapıp Yahudileri Ürdün'deki yeraltı ve yerüstü su kaynaklarına yerleştiren, ama kendi halkını Yahudilerin hışmına mâruz bırakıp Ducâniya kapağından gelen kirli sularla sulayan Vâdi Arabe Anlaşması ile sona eren anlaşmalar ve sözleşmeler çerçevesinde insanların hayatlarını ve sularını, Kâfirlerin ve Yahudilerin irâdesine ve çıkarlarına bağlamayı alışkanlık haline getirmelerinden ötürüdür.

Suların Ürdün'ün Siyâsî Konumu ile Alâkası

Ürdün varlığı, gayri-tabîî bir doğuşla ortaya çıkmıştır. Diğer Arap varlıkları gibi, ne bir ideoloji olarak İslâm esâsı üzerine, ne de bozuk esaslar olmalarına rağmen milliyetçilik veya kabîlecilik esâsı üzerine ortaya çıkmış, Kâfirlerin Hilâfet Devleti'ni yıkmaları ve topraklarını parça parça ayırmaları ardından zuhur etmiştir. Filistin'de Yahudiler için bir ulusal yurt oluşturulmasını, onu ve Filistin'i otuz yıl boyunca doğrudan İngiliz Yüksek Komiseri'nin yönetimi altına sokulmasını temin için Kahire'de bir araya gelen İngiliz sefirlerinin tavsiyesine binâen İngiliz Winston Churchill, Ürdün'ün doğusunda Abdullah bin Huseyin için bir Emirlik oluşturma fikrini ortaya attı. Ardından İngiltere, Yahudilere verdikleri Balfour Deklarasyonu vaadini tutarak 1948 yılında Filistin'in büyük bir kısmını gasp etmelerinde onlara yardım etti ve geriye kalan kısmını da Ürdün'e ilhak etti. İngiltere, Ürdün yöneticileri ile Yahudi liderleri arasında öylesine güçlü ilişkiler kurdu ki taraflar, ne zaman ihtiyaç duyulsa, hatta Araplar ile Yahudiler arasındaki hayalî savaşlar tiyatrosu sırasında bile gizlice görüşüp buluşuyorlardı. Konumu ve değerli madenî servetleri nedeniyle 50'li yıllarda Ürdün üzerinde Amerikan-İngiliz çatışması kızışınca Amerika, Kral Abdullah ile temasa geçerek Irak'ı, Suriye'yi ve Arap Yarımadası'nı içeren bir Arap Devleti kurma rüyasını gerçekleştirmesine yardım etme karşılığında, birlikte hareket etmeyi önerdi. Nitekim bu devlet, Hilâfet'i yıkarken

yanlarında yer alması karşılığında İngiltere'nin babasına vaat ettiği devletti. Bunun üzerine Kral Abdullah, Amerikan önerisini kabul edip Yahudiler ile barışı ve Arap Devleti projesini açıkça dillendirmeye başlayınca İngiltere onu el-Kuds'te öldürmeyi plânladı. Yahudi liderleri ile torunu Kral Hüseyin arasındaki dostane gizli ilişkiler de; 1991 yılındaki Madrid Konferansı, ardından 1994 yılında Vâdi Arabe'deki Ürdün-Yahudi anlaşmasına kadar var olmaya devam etti. Zîra Kral Hüseyin, yatırımlar yapılması, gayrimenkuller alınması, ortak sanayi şehirleri ve ortak serbest bölgeler oluşturulması, güvenlik ve kültür ilişkileri kurulması, Yahudi yöneticiler ile kraliyet ailesi arasında aralıksız ziyaretler düzenlenmesi olmak üzere tüm alanlarda Ürdün'ü Yahudilere açtı. Böylece Ürdün'ü, tamamen Yahudiler için bir stratejik derinlik haline getirdi. Kezâ Kral, habîs sıcak duygularını alenen dışa vurarak Yahudileri kardeş, dost, amcazâde olarak tanımlayıp onlarla yapılan barışı, gerçekleştirmekte olduğu güvenliğin bir parçası kabul etti.

Ürdün'ün siyâsî konumuna getirilen bu izâhata binâen; Ürdün'deki her sorun ve bu cümleden su sorunu anlaşılır hale gelmektedir. Çünkü Yahudiler, Filistin'i gasp etmeyi plânlamaya başlamalarından itibaren Filistin'in ötesinde tamahlara sahip olmalarından dolayı Filistin'e mücavir su kaynaklarına da hâkim olmayı planlıyorlardı. Nitekim Theodor Herzl 1897 yılındaki Basel (İsviçre) I. Siyonist Kongresi'nde şöyle diyordu: *"Filistin'in eski-yeni topraklarının gerçek mimarları su mühendisleridir."* Yine hâtıratında da şöyle geçiyordu: *"Filistin sınırlarına ilişkin temel hakikat, sulama ve elektrik enerjisi için gerekli suların, sınırların kapsamına*

sokulmasının kaçınılmazlığıdır. Bu da Litani Nehri yatağını, Ürdün'ün su kaynaklarını ve eş-Şeyh Dağı'nın karlarını kapsamaktadır." Birinci Dünya Savaşı'nın bitirilişinin son evresinde düzenlenen Paris Konferansı'nda ise, Evrensel Siyonizm Örgütü, Litani Nehri'nin güney yatağını içeren Güney Lübnan bölümünün, Filistin üzerindeki İngiliz mandasına katılacak bölgeye ilhak edilmesi fikrini ortaya attı. 17.10.1941'de de Ben Gurion, Litani'nin "İsrail" sınırları kapsamında yer alması gerekliliğini vurgulayan bir belge sundu. Ayrıca el-Havle Gölü, Sykes-Picot Anlaşması'nın imzalanmasına kadar, Suriye toprakları içerisinde yer alıyordu, ancak dönemin Fransa ve İngiltere başbakanları, daha sonraları buranın Filistin topraklarına ilhak edilmesi üzerinde anlaştılar. Yahudi uzmanlardan biri şöyle diyordu: *"Bölgede barışın gerçekleşmesi, Golan'daki, Batı Şeria'nın güneyindeki ve Çazze'deki su kaynaklarının statüsünün, nihaî şekilde İsrail hâkimiyeti altında olmasını gerektirir."*

Bir taraftan Yahudiler, bölge sularına hâkim olmak için planladıkları stratejileri infâz ederlerken, diğer taraftan Müslümanların beldelerindeki yöneticiler de onların bu tamahlarını gerçekleştirebilmeleri için onlarla gizli ittifaklar kuruyorlardı. Şüphesiz Yahudilerin tamahları, Ürdün, el-Yermuk ve Litani nehirlerine ait su havzalarının ötesine geçmiş, Nîl ve Fırat kaynaklarına hakim olmak için çalışmaya başlamışlardı.

Yahudiler, Bölgenin Sularına Nasıl Hükümrân Oldular?

Yahudilerin Filistin'i gasp etmesinden bu yana İngiltere ve Amerika gibi Kâfir devletler, pek çok proje ortaya attılar ve suların, Ürdün Nehri'ni çevreleyen devletler arasında paylaşımına ve düzenlenmesine yönelik anlaşmaların imzalanmasına gözlemcilik yaptılar.

Yahudilerin sulara yönelik tamahlarını gerçekleştirme imkanı sağlayan bu projelerden ve anlaşmalardan bazılarının sunumu aşağıdaki şekildedir:

- **1951 Tarihli İngiliz Murdoch MacDonald Projesi:** Burada el-Yermuk Nehri suyunun, Taberiye Gölü'nde depolanmak üzere çevrilmesi, ardından biri Ürdünlüler için Ürdün Vâdisi'nin doğu yakasına, diğeri Yahudiler için nehrin batı yakasına olmak üzere iki kanala ayrılmasını önerdi. Bu da projenin önerilmesinden 40 küsur yıl sonra, "İsrail" ile Ürdün arasındaki Vâdi Arabe Anlaşması ile gerçekleşti ve el-Yermuk suyunun Taberiye'ye depolanması işlemine başladı.
- **1952 Tarihli Amerikan Bunger Planı:** Ürdün ve Suriye'nin maslahatlarını el-Yermuk Nehri sularına bağladı. Yahudiler ise Bunger Planı'na muvâfakat etmediler, başarısızlığa uğratmaya dönük çalışma yaptılar. Çünkü bu proje el-Yermuk sularına tamahlarını gerçekleştiriyordu. 1953 yılı Haziranında Ürdün ile Suriye, Amerikan Bunger Planı'na göre nehrin sularını paylaşmak amacıyla el-Yermuk Nehri üzerine bir baraj inşâ edilmesi üzerinde anlaştılsa da

“İsrail” barajın inşâsına karşı çıktı, Suriye ve Ürdün, tüm kolları Suriye’den beslendiği ve sadece 10km’lik kısmı “İsrail”den geçtiği halde, el-Yermuk Nehri suları üzerindeki egemenliklerini dayatmaya çalışmadılar. 1953 yılı Temmuz ayında, “İsrail” Ürdün Nehri suyunu, Taberiye Gölü’nün kuzeyine, Benât Ya’kûb Köprüsü’ne doğru çevirmeye başladı. Oysa burası, “İsrail” ile Suriye arasındaki silahsızlandırılmış bölgede yer almaktaydı. Ardından “İsrail” proje çalışmalarının durdurulmasına ilişkin Güvenlik Konseyi kararını da reddetti. Suriye de “İsrail”in nehir sularını çevirmesini engellemeye çalışmadı. 1953 yılı Kasım ayında Amerika’nın baskısına boyun eğerek Benât Ya’kûb Köprüsü yakınındaki proje çalışmalarını durdurmasına rağmen, drenaj yoluyla Taberiye Gölü’nün kuzey-batı sahili üzerindeki başka bir yerde projeye yeniden başladı. Suriye ve Ürdün, el-Yermuk üzerinde baraj inşa etmekten nihâ olarak vazgeçince, Amerika da nehrin sularını çevirme işlemini sürdürmelerini engellemek için Yahudilere baskı yapmayı terk etti.

- **1953 Tarihli Johnston Projesi:** Amerikan Başkanı Eisenhower’ın özel elçisi olan Johnston’un projesinde geçen en önemli noktalar şunlardır:

- 1) Ürdün havzasındaki suların, en-Nakab’da [İşgâl altındaki Filistin’in güneyinde bir bölge] ve Filistin sâhilinde kullanılması gibi, havzanın kendi bölgesi dışında kullanılmaması.
- 2) Litani suyunun, Ürdün havzası su sistemi kapsamına sokulmaması. Ancak Yahudiler, su dağıtım müzâkerelerinde bu suyun bu sisteme sokulmasında

ısrar ettiler. Ürdün ve el-Yermuk nehirleri bakımından da durumu aynıydı.

- 3) el-Havle suyunun, Yahudilerin lehine drenajı ve drenajın ardından el-Havle topraklarının sulanması için Ürdün Nehri suyundan 100 milyon m³ kullanılması.
- 4) Taberiye Gölü'nün, el-Yermuk suyu için depo olarak kullanılmasının yasaklanması ve depolama kapasitesinin artırılması için Taberiye çıkışına bir baraj inşa edilmesi.
- 5) el-Adesiyye noktasında el-Yermuk Nehri üzerine bir baraj inşa edilmesi, Ürdün Nehri'nin doğu yakasına doğru barajdan bir kanal açılması ve enerji üretimi için de el-Yermuk Nehri üzerine el-Mekârin Barajı'nın inşa edilmesi.
- 6) el-Hâsubânî Nehri üzerine enerji üretim amaçlı bir baraj inşa edilmesi.
- 7) Banyas ve ed-Dân nehirleri üzerine sulama amaçlı bir baraj inşa edilmesi.
- 8) Ülkeler arasında suyun aşağıdaki şekilde dağıtılması.
(milyon m³ olarak)

Ülke	Yukarı Ürdün Nehri	el-Yermuk Nehri	Toplam
"İsrail"	375	25	400
Ürdün	100	377	477
Suriye	42	90	132
Lübnan	35	-	35

Teknik kurullar bu projeyi kabul ettiği halde, "İsrail" ve (Arap Birliği yoluyla) Arap devletleri Johnston Projesi'ne muvâfakat vermediler. Ancak "İsrail", Ürdün Nehri suyunu fiilen Filistin

sahiline ve en-Nakab'a akıttı. Litani Nehri suyuna gelince; Johnston Projesi, bunun su muâdelesini kapsamına sokulmasına izin vermedi. Ancak "İsrail", Güney Lübnan'ı işgâl ettikten sonra, 1982 yılında doğrudan nehre ulaşip suyunu kullanmayı başardı. Johnston Projesi, Arap Birliği ve "İsrail" tarafından resmen onaylanmadığı halde, Ürdün ve "İsrail" proje çerçevesi kapsamında hareket etmeyi ayrı ayrı kararlaştırdılar. Böylece "İsrail", resmî ve alenî olarak 1955 yılında Ürdün Nehri suyunu Filistin sahili ve en-Nakab'a taşımak üzere bir kanal inşâsına başlayıp buna, "Ulusal Taşıma Kanalı" adını verdi ve bu kanalın inşâsını 1964 yılında tamamladı. Ürdün ise 1957 yılında Doğu el-Gor Kanalı'nı açmaya başladı ve inşâsını 1966 yılında tamamladı.

Arap devletleri ise, gerek toplu olarak, gerek ayrı ayrı, "İsrail'in ne Ürdün Nehri'nin mecrasını değiştirmesi, ne el-Yermuk Nehri suyundan 100 milyon m³'ten fazla, ne de Ürdün Nehri suyundan yıllık 700 milyon m³'ten fazla pompalamasını engellemek için herhangi bir askerî eylemde bulundular. Nitekim Arap devletleri 1964 yılındaki zirve konferanslarında, Ürdün Nehri'ni beslemek yerine el-Yermuk Nehri'ne dökülmesi için Ürdün Nehri'nin kollarının değiştirilmesine karar veren bir projeyi onayladılar. Bunu da güya "İsrail Ulusal Taşıma Kanalı" projesini baltalamak gerekçesiyle yaptılar. Kezâ Arap devletleri, el-Yermuk Nehri üzerine biri el-Mekârin (el-Vahde) Barajı, diğeri de el-Muhaybe (Hâlid ibn-ul Velîd) iki baraj kurulmasını da kararlaştırdılar ve 1965 yılında bunun çalışmalarına koyuldular.

“İsrail”in bu Arap projesine tepkisi ise proje çalışmalarına karadan ve havadan askerî saldırılar silsilesi şeklinde oldu. Bunun üzerine Arap devletleri 1965 yılında bir başka zirve konferansı düzenleyip Ürdün Nehri kollarının çevrilmesi projesini dondurdular. Bu da Filistin meselesinin nihâî tasfiyesi projesine yönelik anlaşmaya göre hareket etmek içindi. Kâfir devletlerin bakış açılarının farklılaşması ve bunun bölgedeki ajan yöneticilere yansması, bu tasfiyeyi geciktirip Haziran 1967 Savaşı tiyatrosuna götürdü. Böylece Yahudiler, Batı Şeria’yı, Sîna’yı ve Golan’ı işgâl ettiler. Yahudiler, Golan’ın işgâliyle hem Ürdün Nehri kaynaklarına ve tüm kollarına (el-Hâsubânî, Banyas ve ed-Dân) hâkim oldular, hem de el-Yermuk Nehri boyunun yarısından fazlasına hâkim oldular ve el-Mekârin ile el-Muhaybe barajları projesinin işini bitirdiler. Böylelikle “İsrail”, 1948 yılında ortaya çıkmasından beri, gerek anlaşmalar, gerekse savaşlar yoluyla su kaynaklarını güvence altına almaya çalışmış olmaktadır.

Vâdi Arabe Anlaşması'nda Sular Eki

Ürdün Nehri ile el-Yermuk Nehri suyundan kalanları ve Ürdün'deki yeraltı sularını çekmeye yönelik "İsrail" projelerine gelince; bunu, 1994 yılındaki Ürdün ile yaptığı ikili "barış" anlaşmasıyla gerçekleştirdi. Bunu açıklayan anlaşma bentlerinden bazıları aşağıdaki şekildedir:

- a) **el-Yermuk Nehri Suyu:** Söz konusu anlaşma, "İsrail" in, el-Yermuk suyundan Jonhston Projesi'nin onayladığı 25 milyon m³ su pompalaması yerine, toplamda 45 milyon m³ su pompalamasına izin vermiştir. Nitekim anlaşma, "İsrail" in yazın 12 milyon m³, kışın 13 milyon m³ su pompalamasına izin vermesinin yanı sıra yine yazın Ürdün Nehri suyundan 20 milyon m³ suyu, Taberiye Gölü'nün güneyindeki Ducâniye baraj kapağından Ürdün'e vermesi karşılığında, kışın "İsrail" in 20 milyon m³ su pompalamasına izin vermiştir. Buna ilâveten anlaşma, "İsrail" in, el-Yermuk Nehri'nin el-Adesiyye noktasından akan suyunu da pompalamasına izin vermiştir. Kezâ anlaşmanın, ne pompalamanın gerçekleştiği yönü, ne de su miktarını belirlememiş olması, "İsrail" in nehrin doğu yönünden de su pompalama hakkının olduğu anlamına gelmektedir.
- b) **Ürdün Nehri Suyu:** "İsrail", el-Yermuk'un tatlı suyundan 20 milyon m³ suyu, Taberiye'ye depolamak karşılığında, maliyeti Ürdün'e ait olmak koşuluyla Ürdün Nehri suyundan 20 milyon m³ suyu Ducâniye Baraj kapağından Ürdün'e pompalayacaktır. Yani "İsrail" Ürdün'e,

Taberiye'ye depolanmış tatlı el-Yermuk suyundan değil, bilakis ona, Taberiye'nin güneyindeki sulardan 20 milyon m³ suyu geri vermektedir ki buradaki suyun tuz oranı oldukça yüksektir, içmeye elverişli değildir ve suyunun kirli olduğu kanıtlanmıştır. Nitekim Birleşmiş Milletler'in 1992 tarihli bir raporunda [İşgâl Altındaki Filistin'in Su Kaynakları] Yakındoğu Araştırmaları Profesörü John Kolars'ın şu sözü geçmiştir: *"Taberiye Gölü şu anda, Gazze Şeridi'nin güney ucuna kadar su taşıyan İsrail'deki Ulusal Taşıma Kanalı'na pompalanan suyun toplandığı bir su deposu işlevi görmektedir. Ürdün Nehri'nin aslî mecrası boyunca Taberiye'nin güneyine (yani Ducâniya kapağından sonra) akan tüm sular, tabii tuzlardan dolayı oldukça kirlidir ve hiçbir amaçla kullanmaya elverişli değildir."* el-Adesiyye ve el-Yâbis Vâdisi arasında kalan Ürdün Nehri suyunun Ürdün tarafından kullanılması ise "İsrail" in, Ürdün Nehri'nden tükettiği suyun niteliğine ve niceliğine etki etmeme koşuluna bağlıdır.

- c) **Yeraltı Suları:** Vâdi Arabe Anlaşması'nın, su anlaşması (EK II) ile ilintili 6. maddesinde şöyle geçmiştir: *"Taraflar, her ikisinin Ürdün Nehri ve el-Yermuk Nehri sularındaki ve Arabe yeraltı sularındaki haklı paylaşımını karşılıklı olarak tanımayı kabul ederler."* Anlaşma, "İsrail" in işgâl ettiği sırada Vâdi Arabe'de açtığı tüm kuyuları koruma görevini Ürdün'e yükledi. Nitekim anlaşma metninde, kuyuların bakım-onarımı "İsrail" şirketleri aracılığıyla Ürdün'ün sorumluluğundadır, kezâ herhangi bir kuyunun atıl hale gelmesi yahut kuruması halinde, Ürdün Hükümeti'nin alternatif bir kuyuya ruhsat vermesi otomatik bir husustur ve bu alternatif kuyu, "İsrail" su ve elektrik şebekelerine

bağlanır. Anlaşma, bu kuyuların sayısını ve bunlardan çıkarılan suyun miktarını belirtmemiş olmasına rağmen, Anlaşma EK II (Su ile İlgili Meseleler) 4/3 sayılı maddesi "İsrail"e, Vâdi Arabe'deki su kuyularından ve sistemlerinden çektiği suyu, 1999 yılı itibariyle her yıl 10 milyon m³ artırma izni vermiştir. Yani 2010 yılına gelindiğinde, pompalanan su miktarındaki bu artış, yıllık 100 milyon m³'e ulaşacaktır. Dolayısıyla Vâdi Arabe'den el-Cifr'e uzanan Vâdi Arabe yeraltı sularının, ed-Deysî Havzası suları ile aynı olduğunu bildiğimiz takdirde, Vâdi Arabe Anlaşması "İsrail"e, ed-Deysî Havzası sularının tamamını kullanma izin vermiş olmaktadır. Nitekim ed-Deysî Havzası'nın kapasitesi yaklaşık 100 milyon m³tür ve ömrü ile 50 ilâ 100 sene arasında değişmektedir. Kezâ anlaşma, bu kuyulardaki su bağlantılarına etki edecek herhangi bir çalışma yapmasını da Ürdün'e yasaklamıştır.

ed-Deysî Havzası

Bu, Ürdün'ün Yahudiler lehine suyundan feragat ettiği ed-Deysî Havzası'na kısa bir bakıştır:

ed-Deysî Havzası, el-Cifr Havzası'nın bir parçasıdır, Vâdi Arabe'ye kadar uzanır ve yüzölçümü 600 km²'yi aşkındır. Ürdün Tabii Kaynaklar Otoritesi, 1991 ilâ 1992 yıllarında burada petrol kuyuları açılmasına benzer bir yolla 1200 metreyi aşan derinlikte beş kuyu açmış, temizliği, tatlılığı ve nitelikleri ile dünyada ender rastlanan bir su olmasına rağmen yıllık yaklaşık 75 milyon m³ suyunu ziraat alanında kullanmıştır. Aslında o, dolun yapılarak litresi sadece 10 Kuruş'a satılması halinde bile 7,5 milyar dinar miktarında kâr getirebilecek devasa bir servettir. Bu nedenle, her ne kadar Ürdün onu geri alacağını ve üzerine Ürdün bayrağı dikeceğini iddia etse de Yahudilerin Vâdi Arabe Anlaşması'nın eklerinde, böylesine bir araziye ve içerisindeki kuyuları korumaya hırs göstermeleri şaşırtıcı değildir. Ayrıca araştırmalar bu havzadaki suların, kendisini yenileyemediğini ve orada, yıllık 20 ila 30 milyon m³ arasında değişen bir miktarda besleme olsa da kendisine gelenden daha fazlası çekildiğinde zamanla suyunun kuruyacağını ortaya koymuştur.

Böylelikle Ürdün Devleti, kendi halkı içme suyuna muhtaç olduğu halde Yahudilere, yeraltı su kaynaklarından en büyüğünü ve en tatlısını -ki ed-Deysî Havzası'dır- kullanma imkanı vermiştir. Dolayısıyla Hükümetin son zamanlarda oranın sularını kullanacağı ve başkent Amman'a taşıyacağı şeklindeki açıklaması, 1998 yazındaki su kirliliği cürümü ile

suların yetersizliğinden dolayı artan şikayetler ardından insanları uyuşturmak ve susturmak için onları aldatmaktan öte bir şey değildir. Çünkü Nizâm'ın Yahudiler ile ilişkisi, onların çıkarlarını güvence altına almaktır ki bu, Ürdün'deki Nizâm'ın uğrunda ortaya çıktığı esâstır. Nitekim İngiliz Dışişleri Bakanlığı, Ürdün varlığının inşâ edilmesi amacının, Yahudileri, Ürdün Nehri üzerinden gelebilecek Müslümanların saldırılarına karşı korumak olduğunu ifşâ etmiştir. Ürdün yöneticilerinin bonkörlüğünden, dahası cürümlerindedir ki onlar, sadece Yahudileri korumakla kalmayıp onların, Filistin ve Ürdün'deki Müslümanların topraklarını, sularını ve kaynaklarını kullanmasını da sağlamışlar, Allahu Te'alâ'nın kavline muhâlefet ederek ve unutarak onları, Müslümanların başına musallat etmişlerdir:

'Muhakkak ki îman edenlere karşı düşmanlıkta insanların en şiddetlisi olarak, Yahudileri bulacaksınız.' [el-Mâide 82]

Yahudilerin Su Hırsızlığı

Yahudiler, gasp, işgâl ve anlaşmalar yoluyla aldıkları sularla yetinmeyip bir de hırsızlığa başvurdular. Her ne kadar komşu devletler, Yahudiler ile gizli ittifaklar yapmış ve Ümmet'in sularını, onlara teslim etmiş olsalar da "İsrail'in bölgedeki suları hortumlama politikası, süregelen kadîm bir politikadır. Nitekim "İsrail", 05.06.1967 işgalinden önce bile Batı Şeria'daki yeraltı sularından yıllık 500 milyon m³'ün üzerinde su hortumluyordu. Bu miktar ise İsrail'in o zamanki su tüketiminin yarısını ve yıllık 620 milyon m³'ü bulan Batı Şeria su rezervinin 5/6'sını oluşturuyordu. Bunun yanı sıra son istatistik verileri, Yahudilerin, Batı Şeria sularından yıllık 600 milyon m³, el-Avcâ Nehri suyundan yaklaşık 210 milyon m³ çaldıklarını, Ürdün Nehri'nden yaptıkları hırsızlığın miktarının yaklaşık 1,8 milyar m³'ü bulduğunu ve Güney Lübnan'ı işgal edip 1982'de Litânî Nehri'ne hâkim olmalarından bu yana bu nehrin suyundan yıllık 400 milyon m³ çaldıklarını ortaya koymaktadır. "İsrail" kaynaklarına dayandırılan Birleşmiş Milletler'in 1992 tarihli raporunda ise, "İsrail'in, uzun vadeli stratejik bir rezerv olarak kullanmak amacıyla kış mevsiminde el-Yermuk Nehri suyunun bir kısmını, Filistin'in merkezindeki mevcut tabii yeraltı su havzalarına depolamak üzere pompaladığı belirtilmiştir.

Birleşmiş Milletler raporu yine "İsrail'in "Ulusal Taşıma Kanalı"na, üzerinde ittifak edilen miktardan daha fazla su pompaladığı, kanalın uğrunda inşa edildiği niteliklerden daha fazlasına sahip olduğu ve Taberiye suyunun kirlenmemesi için

bazı içime elverişsiz tuzlu derelerin yönünü Ürdün Nehri'nin güney kesimine çevirdiği teyit edilmiştir.

Çalınanlar Tablosu:

Su Kaynağı	Miktar (milyon m³)
Ürdün Nehri ve kolları	1800
Batı Şeria'daki yeraltı suları	600
el-Avcâ Nehri (Filistin)	210
el-Yermuk ve Litani nehirlerinin suları	400
Toplam	3010

Ürdün Hükümeti Su Kirliliği Sorununu Gerçekten Çözdü mü?

Bu soruya cevap vermek için Zeyy Arıtma Tesisi'nin suları hakkında, yaklaşık üç ay aralıkla yayınlanan iki rapor sunacağız.

Stanley Şirketi Raporu: Ürdün gazeteleri, Ürdün Su İşleri Bakanlığı'na bağlı Zeyy Arıtma Tesisi'ndeki suların kalitesini inceleyen Stanley Consultants danışmanlık şirketinin 03.08.1998 tarihli bir raporunu yayınladılar. Zeyy Arıtma Tesisi'ndeki içme sularının kirlenmesi meselesinde nizâmın ne kadar ihmâlkâr ve sorumlu olduğunu, bunun da Yahudiler ile yapılan Vâdi Arabe Anlaşması ile bağlantılı olduğunu açıklığa kavuşturmak için bundan bazı alıntılar yapacağız.

Söz konusu raporda "Su Yosunları" başlığı altında şu ifâdeler geçmiştir: *"16 Haziran tarihinde el-Yermuk Nehri yatağından alınan numunede, yosun oranının 0,03 litrede 11 olduğu tespit edilmiştir. Bu, Taberiye Gölü sularının parazitleri dibe çökertmesiyle meşhur olmasından dolayı beklenmeyen bir durum değildir... Nitekim aynı ayın 19'unda ise yosun oranının, mililitrede 107'ye, yani 0,03 litrede 3200'e çıktığı tespit edilmiştir."*

Raporda "Tesis Yeterliliği" başlığı altında şu ifadeler geçmiştir: "

a) *Geçen On Senelik Performans: Zeyy Su Arıtma Tesisi, işletmeye açıldığı 1988'den beri geçen on senede ara ara çalışmış, tüketici sağlığının ve güvenliğinin gereklerine ve koşullarına göre arıtılmış su kalitesini korumuştur...*

b) *Son İki Senede Taberiye Gölü Suyunun Eklenmesi: Taberiye Gölü'nün yüzeye yakın kaynaklarından alınan Ducâniya suyundan Kral Abdullah Kanalı'na artan oranda ilave yapılmıştır. Yapılan tahliller sonucunda, bu su içerisinde büyük oranda toplam organik karbon ve yosun artışı tespit edilmiştir. Bu maddelerin, Zeyy Su Arıtma Tesisi'nin performansına yan etkide bulunacağına inanılmaktadır...*

Bilindiği üzere Ducâniya kapağı, Taberiye Gölü'nün tam karşısına değil güneyine düşer. Mezkur Birleşmiş Milletler raporunda John Kolars şöyle demektedir: “Ürdün Nehri'nin aslî mecrası boyunca Taberiye'nin güneyine (yani Ducâniya kapağından sonra) akan tüm sular, tabii tuzlardan dolayı oldukça kirlidir ve hiçbir amaçla kullanmaya elverişli değildir.” Ürdün Hükümeti ise Ducâniya'den su pompalanmasına, 1992'den beri bu raporun varlığından haberdar olmasına ve bu suyun kalitesini bilmesine rağmen muvâfakat verdi.

Kraliyet Bilim Enstitüsü Raporu: Üç ay sonra, gazetelerin 05.11.1998'de yayınladığı Kraliyet Bilim Enstitüsü raporunda şöyle geçti: “

4. *Ducâniya'dan gelen sudaki yosun miktarı (mm³'te 182), Beldet-il Meşârî'deki kanal suyundaki benzerlerinden daha yüksektir...*
5. *Ducâniya'dan gelen sular, çeşitli türlerde ve değişken miktarda mavi-yeşil yosun gözlenmiştir...*

Ardından rapor aşağıdaki sonuçlarla sonlandı:

“2. Zeyy Tesisi:

- 1) *Zeyy Arıtma Tesisi'nin hâricî sularına ilişkin ekteki tahlil sonuçları; içerisinde mantarların varlığından ötürü, Ürdün tarafından içme suları için tanımlanmış 1997/286 sayılı standart*

koşullar kapsamına girmediğine işaret etmekte, kezâ her dört litrede bir oranında ölü halde serbest Nematodes larvaları bulunduğunu göstermektedir.

2) Zeyy Arıtma Tesisî'nin dâhilî sularında yosun miktarı (1/300mm³) oranına ulaşmış, yeşil, mavi-yeşil ve kamçılı (flagellat) yosunlardan değişken miktarlarda gözlenmiş ve Fekal Koliform Bakteri Sayımı (TFCC) 800/100 mg/mL'ye yükselmiştir.

Deneyssel ve tıbbî olarak bilindiği gibi, yosun temizlemede kullanılan klor, yosunlarla etkileşime geçerek trihalometan denilen zararlı ve kanserojen bir madde oluşturur."

Zeyy Arıtma Tesisî'nde içme suyu sorunu, Hükümet'in çözüldüğü iddiasına rağmen halen mevcuttur ve halen bu su zararlıdır ve bazı pis hastalıklara neden olmaktadır. Çünkü Ducâniye kapağından alınan bu su, -uzmanların belirlediği gibi- hiçbir amaçla kullanıma elverişli değildir. Bilakis zararlıdır ve klorla çözmek de ancak zararlarını artırmaktadır.

Yerüstü Sularının Havzalara Göre Dağılımı ve Kaynakları

Uzmanların Ürdün'deki sulara ilişkin istatistikleri, halkının gereksiniminin ötesinde büyük miktarda su bulunduğu yönündedir. Ürdün'de;

Yerüstü Suları, yıllık yaklaşık 725 milyon m³ civarındadır ve aşağıdaki tabloda gösterildiği gibi 13 havzaya dağılmıştır. Bu havzalara akan dâimî suların oranı, yerüstü sularının toplamının %60'ına doğru artmaktadır.

Yerüstü Sularının Havzalara Dağılımı

Havza	Milyon m ³ (yıllık)		
	Dâimî Akıntı	Taşkın	Toplam
el-Yermuk Havzası	167	133	300
Ürdün Nehri'nin Yanal Vadileri	066	015	081
ez-Zerkâ' Havzası	046	046	092
Ölüdeniz Havzası	044	004	048
el-Mevceb Havzası	035	032	067
el-Hasâ Havzası	032	004	036
Vâdi Arabe Havzası	028	006	034
el-Yetîm Havzası	-	001	001
el-Cifr	004	010	014
es-Serhân	-	010	010
el-Ezrak	013	015	028
el-Hamâd	-	013	013
Toplam	435	289	724

Yeraltı Sularının Havzalara Göre Dağılımı ve Havza Sularının Kalitesi

Yeraltı Suları, aşağıdaki tabloda gösterildiği gibi 11 havzaya dağılmıştır.

Havza	Kullanılabilir Su Miktarı (milyon m ³ / yıllık)	Suyun Kalitesi - Tuzluluk (Milyonda)
el-Yermuk Nehri Havzası	53	280 - 900
Ürdün Nehri Havzası	14	450 - 800
Ürdün Vâdisi Havzası	12	800 - 3000
ez-Zerkâ' Amman Havzası	94	400 - 3000
Ölüdeniz Havzası	60	500 - 1000
Vâdi Arabe Havzası	08	800 - 2500
Kızıldeniz Havzası	08	700 - 1500
el-Cifr ve ed-Deysî Havzası	78	250 - 3500
el-Ezrak	20	300 - 800
es-Serhân	05	1000 ve üstü
el-Hamâd	05	1000 ve üstü
Toplam	357	-

Bu sular iki kısma ayrılır:

Birincisi: Yüzeye yakın yeraltı sularıdır ve miktarı, yeraltı sularının dağılımına ilişkin önceki tabloda görüldüğü gibi yıllık 223 ilâ 400 milyon m³ arasındadır.

İkincisi: Yüzeyden 150 metre derinliğe kadar ulaşılabilen ve miktarı, yaklaşık 12 milyar m³ olan yeraltı sularıdır. Derinlik arttıkça bu miktar daha büyük oranda artmaktadır. ed-Deysî havzası ve Vâdi Arabe suları dâhil el-Cifr havzasında suyun derinliği, yüzeyden 1000 metreye varmaktadır.

Yağmur Suları: Miktarı, yıllık 600 ilâ 1150 milyon m³ arasında değişmektedir. Değerlendirilmesine yönelik yerinde projelerin kıtlığından ötürü %85'i buharlaşmakta, geriye yeraltı ve yerüstü arasında yılda 90 ilâ 170 milyon m³ kalmaktadır.

Ürdün'de İnsanların Su İhtiyacı

Ürdün'deki insanların su ihtiyacı, Ürdün Temsilciler Meclisi Su ve Ziraat Komisyonu Başkanı'nın, ed-Düstür Gazetesi'nin 28.11.1998 tarihli nüshasında yayınlanan çalışmalarında geçtiği gibi, su şebekelerinden, ana ve tâli borulardan sızan sular, suyun projersizce ulaştırılması ve sayaçların denetimsizliği gibi sebeplerle oluşan %25'lik su kayıpları ile birlikte yıllık yaklaşık 950 milyon m³tür. Bu miktarlar aşağıdaki gibi bir dağılım göstermektedir:

Kullanım Alanı	Tüketim Oranı	Tahmin edilen miktar (milyon m ³)
Evsel ihtiyaçlar	%25	237,5
Sanayi	%5	47,5
Ziraat	%70	665
Toplam	%100	950

Bu istatistikler, Ürdün'de kullanılabilir suyun, halkın ihtiyacından fazla olduğunu göstermektedir, ancak bunları değerlendirip kullanımını düzenleyecek bir devlete ihtiyaç vardır.

Varsayalım ki Ürdün'deki sular, halkı için yetersizdir. O halde bu sorunun çözümü, Ürdün'deki insanların sularını Filistin gaspçısı Yahudilere bağlamakla mı olur? Yoksa suları, onların pisliklerinden kurtarmak ve sahiplerine iade etmek için ciddiyetle çalışmakla mı olur?

Ürdün'ü çevreleyen bölgede su kaynakları tükendi de Yahudilerin atıklarıyla kirlenmiş suların döküldüğü Ducâniya Baraj Kapağı'ndan başka kaynak mı kalmadı? **Gaspçı Yahudiler ile ilişki kurmak, Suriye ve Irak ile ilişki kurmaktan daha mı evlâ?**

Meselâ Suriye'de, yıllık 35 milyar m³'ten fazla su bulunmaktadır ki bu oran, ihtiyacını fazlasıyla aşmaktadır. Kezâ Irak'ta yıllık 145 milyar m³'ten fazla su bulunmaktadır ki bu miktar, ihtiyacından on milyarlarca m³ daha fazladır. Oysa Ürdün'ün toplamı ihtiyacı, yıllık en fazla 1 milyar m³ dolayındadır. *“Ortadoğu'da geleceğin savaşları su savaşları olacaktır”* sözü ise maksatlı ve hileli bir sözdür ve Müslümanlar arasında çizdikleri sınırlar yoluyla Kâfirler tarafından plânlanmıştır. Çünkü Ortadoğu bölgesi Müslümanlara aittir ve Müslümanlar için asıl olan, tek bir devlet tarafından, Hilâfet Devleti tarafından yönetilen tek bir Ümmet olmalarıdır, yoksa sular ve sınırlar için birbiriyle çatışan ve birbirini katleden düşmanlar olmaları değildir. Zîra beldeleri, kendilerine yeten ve ihtiyaçlarını aşan su kaynakları ile zengin bir bütünlüktür. Nitekim Nîl ve Fırat, dünyadaki en büyük ve en tatlı nehirler arasında yer almaktadır.

Bunlar ve İslâmî beldelerdeki mevcut diğer nehirler ve su servetleri, tüm Müslümanlara ait genel mülkiyettir ve Müslümanları bunlardan faydalanmaktan mahrum etmek, Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Selem] kavlinden dolayı şer'an câiz değildir:

« *المُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثٍ فِي الْمَاءِ وَالْكَأْلِ وَالنَّارِ وَتَمَنُهُ حَرَامٌ* » **“Müslümanlar şu üç şeyde ortaktırlar: Su, mer'a ve ateş. Bunun bedeli haramdır.”** [İbn-u Mâce rivâyet etti.]

«ثَلَاثٌ لَا يُمْنَعَنَّ: الْمَاءُ وَالْكَأُ وَالنَّارُ» “Şu üçü men edilmez: Su, mer’a ve ateş”

«الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ بَيْنَهُمَا الْمَاءُ وَالشَّجَرُ» “Müslüman Müslümanın kardeşidir, suyu ve ağacı ona verir.”

Bunun içindir ki tıpkı başlarında tek bir Hilâfet Devleti bulunduğu zamanlarda olduğu gibi Müslümanların beldelerini tek bir beldede yeniden birleştirmeleri ve tüm Müslümanların maslahatına olacak şekilde suları değerlendirmeleri Müslümanlara vâciptir.

Su, Stratejik ve Hayatî Bir Meseledir

Allahu Te'alâ şöyle buyurmaktadır:

« **Her canlı şeyi sudan kıldık.** » [el-Enbiyâ' 30]

Dolayısıyla su, her canlı varlık için zorunlu olduğu gibi toplumsal hayatın varlığı ve devamlılığı için de zorunludur. Çünkü toplumun zorunlu ihtiyaçlarından bir ihtiyaçtır ve temin edilmediği durumda toplum onu aramak için parçalanır. Nitekim İslâm, Ümmet'in tüm fertlerinin faydalanmasını sağlamak için onu kamu mülkiyetinden saymıştır. Rasul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

« **İnsanlar şu üç şeyde ortaktırlar: Su, mer'a ve ateş. Bunun bedeli haramdır.** » [İbn-u Mâce rivâyet etti.]

Ve şöyle buyurmuştur:

« **Üç kişi vardır ki Allah Azze ve Celle Kıyâmet Günü onlarla konuşmaz ve onları temizlemez. (Onlardan biri de) yol üstünde fazla suya sahip olup da yolcuları ondan men eden adamdır.** »

Âişe [Radıyallahu Anhâ], Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in şöyle buyurduğunu rivâyet etmiştir:

« **Ne bir sudan içmek, ne de bir kuyudan çekmek men edilir** »

Ubâde İbn-us Sâmit [*Radıyallahu Anh*]'ten şöyle rivâyet edildi:
Rasulullah [*SallAllahu Aleyhi ve Sellem*];

قَضَى بَيْنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ فِي النَّخْلِ لَا يُمْنَعُ نَفْعَ بَيْرٍ وَ قَضَى بَيْنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ أَنَّهُ لَا يُمْنَعُ
فَضْلُ مَاءٍ لِيُمْنَعَ فَضْلُ الْكَأْرِ “Hem el-Medîne halkı arasında hurmalık hakkında kuyudan istifadenin men edilmemesine hükmetti, hem de fazla meranın men edilmemesi için fazla suyun men edilmemesine hükmetti.”

Su; içmek, yemek ve temizlik için lâzım olduğu gibi ziraatta sulama, hayvan yetiştiriciliği, endüstri inşâsı için de lâzımdır ve her türün, kullanım alanlarına göre farklılaşan nitelikleri vardır. Gerek fertler, gerekse toplum için suyun önemli olmasından dolayı devletler, halkları için su temin etmeye ve kirlenme veya azalma gibi risklere karşı korunmaya hırs göstermişlerdir. Çünkü o, devletin ve toplumun yapısında önemli ve hayatî bir faktördür. Dolayısıyla gerek devletlerin bekâsı, gerekse endüstri ve tarım sürecinin ilerleme ve gelişme yönünde sürdürülebilirliği için hayatî ve stratejik bir madde olması bakımından devletlerarası çatışmalara varan çekişmelere, anlaşmalar yapılmasına, istifâdesini ve kullanımını düzenlemek üzere yasalar çıkarılmasına yol açmıştır.

Müslümanlar, suyun bu önemini, tâ İslâmî Devlet'in el-Medîne'de ortaya çıkmasıyla idrak etmişlerdir. Zira Usmân İbn-u Affân [*Radıyallahu Anhu Te'alâ*]'dan şöyle rivâyet edilmiştir: Rasulullah [*SallAllahu Aleyhi ve Sellem*], el-Medîne'ye vardığında, Rûme haricinde tatlı su içilecek bir kuyu olmayınca şöyle buyurmuştur:

مَنْ يَشْتَرِيهَا مِنْ خَالِصٍ مَالِهِ فَيَكُونُ دَلْوَهُ فِيهَا كَدَلِي الْمُسْلِمِينَ وَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا فِي الْجَنَّةِ
“Kim onu (topluma bağışlamak üzere) kendi öz parasından satın alır, içindeki kovası Müslümanların kovası gibi olursa, Cennet'teki (kuyusu) kendisi için bundan daha hayırlı olur.”

Büyük Bedir Gazvesi'nde ise, Sahâbe Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'e, Bedir suyunun kendi muntıklarında kalmasına işâret etmiş, böylece bir havuz inşâ etmişler, onu suyla doldurmuşlar, kendilerinin içmesi ve düşmanlarının içmemesi için geri kalan kuyuları iptal etmişlerdir. Bu plânın, Müslümanların nusreti ve Kureyş Kâfirlerinin hezîmeti ile sonuçlanan çarpışma üzerinde müspet etkisi olmuştur.

Ürdün yöneticileri ise, Müslümanların Filistin'deki ve Ürdün'deki sularını düşman Yahudinin kullanmasını sağladılar. Dahası bu yöneticiler Yahudiler ile anlaşmalarına bağlılık uğrunda Müslümanların kendi sularını kullanmasını dahi engellediler.

Ürdün'deki su meselesinin köklü çözümü, yerel ve yöresel düzeyde değil, bölgesel ve ümmet düzeyinde olmalıdır. Zîra bölge halkı Müslümandır ve bölgedeki mevcut su serveti Ümmet'in kamu mülkiyetidir. Ümmet'in tüm fertleri ondan faydalanmalıdır, çünkü hepsi birbirlerine kardeştir. Allahu Te'âlâ şöyle buyurmuştur:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ **“Mü'minler ancak kardeşirler.”** [el-Hucurât 10]

Yine Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

الْمُؤْمِنُ الْمُسْلِمَانِ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ الْوَاحِدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ بِغَضَا بَعْضًا **“Müslüman Müslüman için, birbirini güçlendiren bir bina gibidir.”**

Ve şöyle buyurmuştur:

مَثَلُ الْمُسْلِمِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ الْوَاحِدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحَمَى **“Birbirlerine karşı merhamette ve birbirlerine karşı sevgide Müslümanların misâli, tek bir vücudun misâli gibidir. (O vücudun) organlarından biri**

şikâyetlendiği zaman, vücudun diğer (organları) birbirlerini uykusuzluk ve ateş ile (o acıya ortak olmaya) çağırırlar.”

O halde bu yekvücut varlık, yekvücut bir siyâsî varlık altında birleşmelidir, tâ ki bu yekvücut siyâsî varlık Yahudi devleti varlığını yok etsin de o sayede hem Ürdün’de, hem de bölgenin tümünde, su sorunu köklü bir çözümle çözülsün.

Müslümanlara Bir Nîdâ

Ey Müslümanlar!

Ürdün ve Ürdün dışında Müslümanların içerisinde yaşadığı fakirlik ve zayıflık gibi oldukça kötü koşullar, ne beldelerindeki kaynakların yetersizliğinden, ne de sayılarının azlığından dolayıdır. Çünkü beldeleri, madenî ve su servetleriyle dünyanın en zengin bölgesidir ve sayıları da bir milyardan üzerindedir. Bilakis bu, ancak ve sadece bir hayat nizâmı olarak İslâm'dan vazgeçmelerinden, sonra üzerlerinde küfür nizâmlarını tatbik eden yöneticilere boyun bükmelerinden dolayıdır, tâ ki düşmanlarını korkutan ve kendisine karşı bin bir hesap yaptıran, kuvvetli ve izzetli bir halde bütünleşmiş tek bir ümmet olarak önceki dönemlerine dönemesinler!

Gerçek şu ki Kâfirler, İslâmî Devleti yıkıp devletçiklere parçalamalarından sonra, Müslümanları nihâî olarak İslâm'dan uzaklaştırmak için Müslümanların başına, Batılı nizâmları -ki küfür nizâmlarıdır- tatbik eden, milliyetçiliğe-vatancılığa çağıran yöneticiler atadılar. Çünkü Kâfirler farkındadırlar ki Müslümanları birleştiren İslâm'dır, onlara, Kapitalizm ve diğer beşerî nizâmlar karşısında durmaya muktedir, faal bir kuvvet sağlamakta, Müslümanları ve Müslümanların beldelerini Kâfirlerden, bilhassa Filistin'i Yahudilerden kurtarmaya ve Hilâfet'in geri dönüşünü engellemek üzere Kâfirlerin kendilerine köprübaşı ve İslâmî Âlem'in kalbine saplanan bir hançer olsun diye icat ettiği Yahudi varlığını yok etmeye muktedir bir devlet vermektedir.

Böylelikle her beldenin yöneticileri, kendi sınırlarını korur, o belde halkı dışındaki Müslümanları yabancı sayar oldular, dahası ulus-devlete ve korunması gereğine çağırmaya başlayıp vahdet her türünü imkânsız görür oldular. Kâfir devletler ile ilişkileri ise, Arap olsun olmasın, yakın komşularıyla ilişkilerinden daha sağlam bir hale geldi. Meselâ; Ürdün yöneticilerinin Yahudilerle ilişkisi, Arap devletleri veya İslâmî beldeler ile her tür ilişkisinin önüne geçti. Yahudilerin menfaatleri, her tür maslahatın önüne geçti. Meselâ; Türkiye'nin "İsrail" veya Avrupa ile ilişkileri, Suriye, Mısır veya İran ile ilişkilerinden hep daha sağlam oldu.

Tüm bunlar, iktidar koltukları karşılığında kendilerini Kâfirlere satan bu yöneticilerin yüzündendir. Onlar, Müslümanlara Küfür nizâmlarını tatbik ettiler, Müslümanların hayatını Küfür devletlerine bağımlı kıldılar ve Hilâfet Devleti'nin avdetine karşı açılan savaşta Kâfir devletlerin birer kuklası oldular. Onlar, Ümmet'in akîdesine zıt fikirler olan Komünizme, Demokrasiye, Laikliğe, hatta milliyetçiliğe ve bölgeciliğe çağırınların parti kurmalarına izin verirken, Hilâfet'in avdetine çağırın partileri yasaklamakta, çağırınları da terörizme karşı mücâdele ve köktencilik adı altında en şiddetli cezalara çarptırmaktadırlar.

Her ne kadar Ürdün halkının geneli sıkıntı çekmiş ve Vâdi Arabe Anlaşması nedeniyle Yahudilerin atık sularını içmiş olsalar da Ürdün'deki su sorunu, cüz'î bir sorun ve fer'î bir meseledir; Müslümanların ölüm-kalım meselesi olarak algılamaları gereken Hilâfet Devleti'ni kurarak İslâm'ı hayata vâkıasına geri döndürme meselesi gibi hayatî bir mesele yanında küçük kalmaktadır. Çünkü su meselesi, insanları

susturmak ve onları hayatî meseleden -ki Hilâfet'in geri getirilmesidir- uzaklaştırmak için yöneticilerin çözebileceği bir meseledir.

Hilâfet'i geri getirmek için çalışmak, Hilâfet bize pek çok dünyevî kazanç sağlayacak, noktasından hareketle olmamalıdır. Allah'ın izniyle onun gölgesinde bunlar sağlanacak olsa dahi Müslüman bu dünya hayatında Allah'ın kuludur ve gâyesi Allah'ın rızâsına nâil olmaktır ve bu gâyenin gerçekleşmesi için Allahu Te'alâ kendisinden tüm amellerini, -Kâfirlerin ve ajanların emirlerine göre değil- O'nun emirlerine göre sürdürmesini talep etmiştir, noktasından hareketle olmalıdır. Nitekim Rasûlullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] Allah'tan aldığı vahiy ile bizlere, hayatî meseleleri ölüm-kalım meselesi olarak benimsememizi öğretmiştir. Amcası Ebu Tâlib kendisinden, Kureyş Kâfirlerine dâveti bırakması talebinde bulununca, Rasûlullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in şöyle dediği rivâyet edilmiştir:

يَا عَمَّ وَاللَّهِ لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي، وَالْقَمَرَ فِي يَسَارِي عَلَى أَنْ تُتْرَكَ هَذَا الْأَمْرَ
حَتَّى يُظْهِرَهُ اللَّهُ أَوْ أَهْلَكَ فِيهِ مَا تَرَكْتَهُ
“Ey Amcam! Vallahi bu işi (dâvâyı) terk etmeme karşılık sağ elime güneşi, sol elime de ayı koysalar, ya Allah onu (İslâm'ı) izhâr edinceye yahut Ben o uğurda helâk oluncaya kadar asla terk etmem!”

Yine SallAllahu Aleyhi ve Sellem, Devlet'i kurduktan sonra şöyle buyurmuştur:

فَوَاللَّهِ لَا أَزَالُ أُجَاهِدُ عَلَى الَّذِي بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ حَتَّى يُظْهِرَهُ اللَّهُ أَوْ تَتَفَرَّدَ هَذِهِ السَّالِفَةُ
“Vallahi, Allah'ın benimle gönderdikleri üzere mücâhedeye devam edeceğim, tâ ki ya Allah onu (İslâm'ı) izhâr eder yahut (ölürüm de) bu iş mazide kalır, gider.”

Dolayısıyla Hilâfeti yıkmak için plânlar kuran, komplolar tasarlayan, savaşan ve paralar harcayan Kâfirlerin, Allah'ın; وَلَنْتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ “**Aranızda, Hayr’a [İslam’a] dâvet eden, ma’rufu emreden ve münkerden nehyeden bir ümmet [siyâsî hizb] bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir!**” [Âl-i ‘îmrân 104] kavliyle farz kıldığı ve Rasûlullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’in el-Medînet-ul Munevvera’da İslâmî Devlet’i ortaya çıkarıncaya dek üzerinde ilerlediği şer’î metoda sarılarak, onu geri getirmeyi ölüm-kalım meselesi olarak benimsedikleri sürece, Müslümanların onu geri getirmesine izin vermesi asla mümkün değildir. İşte bu metot, Hilâfet Devleti’ni kurarak İslâmî hayatı yeniden başlatmak için çalışılan İslâm esâsı üzere olan siyâsî bir hizb bünyesinde kitleleşmektir. Bu farz ise farzların en âcil ve en azîm olanlarından. Zira pek çok farz vardır ki Hilâfetsiz ikâme edilemez, İslâmî hükümlerden hadlerin ve muâmelâtın tatbik edilmesi ve İslâm Risâleti’nin Cihâd yoluyla âleme taşınması gibi.

Müslümanlar bilmelidirler ki Yahudilerin topraklarını ve mukaddesatlarını gasp etmesi, açlık, fakirlik, suların yetersizliği ve kirlenmesi gibi başlarına gelen musîbetler, Allah’ın kendilerine farz kıldıklarını ihmal etmelerinden başka bir sebeple değildir. Allahu Te’âlâ şöyle buyurmuştur:

“**Başınıza gelen herhangi bir musîbet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. Yine de O, çoğunu affeder.**” [Şûrâ 30]

Yine Sebe halkı hakkında şöyle buyurmuştur:

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جِنتَانِ عَنِ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ
 بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ 15 فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ
 ذَوَاتَىٰ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ 16 ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نَجَازِي إِلَّا
 الْكُفُورَ “Andolsun, Sebe’ kavmi için oturduğu yerlerde büyük
 bir ibret vardır. Biri sağda, diğeri solda iki bahçeleri vardı.
 (Onlara:) Rabbinizin rızkından yeyin ve O'na şükredin. İşte
 güzel bir memleket ve Ğafûr bir Rab! (15) Ama onlar yüz
 çevirdiler. Bu yüzden üzerlerine Arim selini gönderdik.
 Onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde
 biraz da sedir ağacı bulunan iki (harap) bahçeye çevirdik. (16)
 Nankörlük ettikleri için onları böyle cezalandırdık. Biz
 nankörden başkasını cezalandırır mıyız!” [Sebe’ 15-17]

Ve şöyle buyurmuştur:

“*(Hak) yol üzerinde istikâmet bulsalar, elbette onlar bol su ile sulardık.*” [el-Cinn 16]

Kezâ Rasul [Aleyhi's Salâtu ve's Selâm] şöyle buyurmuştur:

والذي نفسي بيده لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر أو ليوشكن الله أن يبعث عليكم
 عقاباً منه ثم تدعونه فلا يستجاب لكم “*Nefsimi elinde tutan [Allah'a] yemin olsun ki ya ma'rufu emreder ve müinkerden sakındırmanız yada Allah, üzerinize katından bir cezâ gönderir. Sonra O'na duâ edersiniz ama (artık) icâbet edilmez.*”

O halde ciddi çalışma ve şer'î metotla değişime doğru koşunuz ki Allah da sizlerde olanları değiştirsin, Ey Müslümanlar!

“*Bir toplum, kendi nefislerinde olanları değiştirenceye kadar Allah o toplumun halini değiştirmez.*” [er-Ra'd 11]

Haydi **Râşidî Hilâfet Devleti**'ni kurmak için **Hizb-ut Tahrir** ile birlikte çalışmaya koşunuz ki İslâmî Ümmet'i Hilâfet Devleti varlığı altında gözetecek ve bütünleştirecek, onları Allah'ın Kitâbı ve Rasûlü'nün Sünneti üzere birleştirecek, Kâfir devletler, Müslümanların başındaki ajan yöneticiler ve gaspçı Yahudi varlığı gibi vahşi kurtlardan kurtaracak, altında inledikleri su ve diğer sorunlarını çözecek, İslâmî bir hidâyet ve nûr risâleti olarak âleme taşımaya liderlik edecek, Allah'ın kendisine yüklediği insanlığın hidâyeti ve dünya işlerinin İslâm Ahkâmı ile yürütülmesi vazîfesini üstlenecek bir çoban, bir Halîfe ortaya çıkarabilelim.